

най-мъдрия човекъ въ свѣта, да са въсхищава съ неговитѣ дѣла въ другия свѣтъ и да са разговаря тамъ съ най добродѣтелнитѣ людие отъ всички части на свѣта.

Таквозъ бѣше възвишенното настроене на Франклина, когато го постигна лютата болка, която го закара въ гробъ. Три дни предъ смъртъта си, той накара своята дъщеря да му направи постелката за да умре по най-благопристоенъ начинъ. Франклинъ остави живота съ спокойна радостъ и съ пълна вѣра въ другий най добръ свѣтъ. Той умрѣ на 17 Априлия 1790 година, по 11 часа презъ нощта.

Въ завѣщанъето си Франклинъ оставяше едно количество пари на безплатнитѣ училища, отдѣто самъ той бѣше получилъ първоначалното си образование, друго, — за расчистяне на рѣката Шулькия тъй що да стане сгодна да са плава по нея съ корабъ; друго количество — на градоветѣ Бостонъ и Филадельфия за подпомагане на млади подмастори въ тѣзи два града, кждѣто самъ бѣше масторъ. На болницата Франклинъ остави количеството, което тя му дължибеше. Притурката въ неговото завѣщане, дѣто той распредѣлява употрѣбенъето на тѣзи пари, са свършва съ туй просто и трогателно распореждане: « Давамъ на моя приятель и на приятеля на челоуѣчеството, генералу Вашингтону, прекрасната си трѣстъ съ златата държалка. Ако тя бѣше скиптръ, който Вашингтонъ заслужва, този скиптръ щѣше да бѣде най на мѣсто въ неговитѣ рѣцѣ ».

Смъртъта на Франклина бѣше жално събитие за двѣтъ части на свѣта. Въ Филадель-